

LEO

Magazine van de N-VA | nummer 2 – 2021

Zuhal Demir wil onze lucht schoner

Lorin Parys: 'Blijf onze
innovatieve bedrijven koesteren'

Peter De Roover wil wettelijk
kader voor coronamaatregelen

13

‘Als je een gemeente handicapvriendelijk wil maken, mag je dat niet beperken tot mobiliteit’

Geertje Das

8

‘Door volop te kiezen voor gascentrales bewijst Groen dat de N-VA de échte groene partij van Vlaanderen is’

Zuhal Demir

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Evelien Barbieux, Matthias Cooreman, Maarten Debruyne, Diederik Demuyck, Jeroen Dujardin, Andy Pieters, Joris Sterckx, Jan Van Camp, Stefanie Verstappen.
Directeur: Piet De Zaeger.

Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Jeroen Hanselaer (cover), ©Anne Deknock, ©Andreas Van Esbroeck, ©Fotografieanclapdorp, ©James Arthur, ©Frankie and Fish, ©Emy Elleboog, ©ID, ©Belga Image
Jaarabonnement: € 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6
1000 Brussel

28

'Jong N-VA VUB wil de Vlaamsgezinde studenten vertegenwoordigen'

Süleyman Celik

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De gsm van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 26 februari 2021. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 13 april 2021.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

[fb.com/nieuwvlaamsealliantie](https://www.facebook.com/nieuwvlaamsealliantie) [@de_NVA](https://twitter.com/de_NVA) op Twitter
 [@de_NVA](https://www.instagram.com/de_NVA) op Instagram

'DE SCHOLEN LATEN ZICH VAN HUN BESTE KANT ZIEN'

We kiezen er in Vlaanderen voor om de scholen open te houden. In andere Europese landen koos men de voorbije maanden (nog eens!) voor een collectieve sluiting. Ook bij ons was de druk enorm om opnieuw massaal over te gaan tot afstandsonderwijs: alle kinderen en jongeren, van kleuter tot laatstejaarscholier, weer wekenlang achter een computerscherm.

Ik ben blij dat wij het anders aanpakken. We hebben geleerd uit de collectieve schoolsluiting in de eerste golf. Alle leerlingen zien af als de scholen zo lang gesloten blijven, maar de meest kwetsbare kinderen nog het meest. Leerachterstand loopt op. In sommige gezinnen horen kinderen weken geen woord Nederlands. In andere gezinnen gebeuren er nog ergere dingen.

Leerkrachten, directeurs en andere onderwijspersoneelsleden werken elke dag keihard om een collectieve sluiting te vermijden. Scholen zijn geen eilanden in de samenleving waar je automatisch immuun bent voor besmetting, maar dankzij de schoolteams zijn het goed gecontroleerde omgevingen waar de vele veiligheidsmaatregelen goed gehandhaafd worden. Er wordt steeds meer getest in scholen en waar nodig kiest men lokaal tijdelijk voor een (gedeeltelijke) sluiting. Maar de grote meerderheid van de scholen kan openblijven.

Corona weegt nog zwaar. De ongeziene omstandigheden vergen alles van het onderwijspersoneel. De scholieren van de tweede en derde graad kregen sinds de herfstvakantie nog maar maximaal vijftig procent onderwijs op school. Bij de studenten was het nog erger: zij zitten al heel lang in het strengste coronaregime. Het sociale isolement, de eenzaamheid en de uitputting laten zich voelen.

Toch mogen we als Vlamingen fier zijn op ons onderwijs. Ondanks alle gebreken en mogelijke punten van kritiek: toen de crisis toesloeg, hebben onze scholen zich van hun beste kant laten zien.

Ben Weyts
Vlaams minister van Onderwijs

Peter De Roover wil duidelijk wettelijk kader

'PARLEMENT CENTRAAL IN VOORSTEL PANDEMIEWET'

Maatregelen zoals een avondklok en het beperken van contacten tussen mensen, tot in de huiskamer, gaan erg ver. Vrijheidsbeperkingen kunnen nodig zijn om onze veiligheid te waarborgen. Maar ze schenden onze grondrechten. Kamerfractievoorzitter Peter De Roover vraagt de regering al maanden om werk te maken van een duidelijk wettelijk kader voor de maatregelen.

Tijdens de eerste lockdown was er ook geen duidelijk wettelijk kader. Wat is het verschil met de huidige situatie?

'Bij een acute uitbraak is er de wet betreffende de civiele veiligheid en tijdens de eerste lockdown gold dan het onverwachte karakter van de corona-uitbraak. De toenmalige regering-zonder-meerderheid vroeg het parlement bovendien om in de tijd beperkte volmachten. Vandaag hebben we een regering met een parlementaire meerderheid. Toch legt die na al die maanden nog steeds verregaande vrijheidsbeperkingen op via een ministerieel besluit. Ik wil toch even in

herinnering brengen dat een ministerieel besluit van alle beschikbare technieken de kleinste democratische dekking heeft. Verschillende grondwetspecialisten hebben ook aangegeven dat dit eigenlijk niet kan.'

Ministers van de paars-groene regering legden intussen al heel wat verklaringen af: eerst was er geen pandemiewet nodig, dan ging ze er toch komen, en daarna werd de timing telkens vooruitgeschoven.

'Het is duidelijk dat de federale regering het gewoon niet meer zo goed weet. Open Vld-minister van Justitie Van Quickenborne zei in de commissie dat de pandemiewet niet meer voor de huidige coronacrisis zal dienen. Enkele dagen later verklaarde minister van Binnenlandse Zaken Verlinden (CD&V) in de Kamer dat ze niet uitsluit dat het wel kan. En de zondag erna vond premier De Croo in *De Zevende Dag* dat er geen democratisch probleem is met de wettelijke basis van de coronamaatregelen.'

'In december verklaarde minister Verlinden na ons aandringen dat de regering eindelijk een pandemiewet aan het voorbereiden was. Op 5 januari schreven de kranten dat het werk klaar was. Maar half februari zagen we in de Kamer nog geen letter van die befaamde pandemiewet. Daarnaast ontliet de premier verschillende keren het debat in het parlement terwijl hij in de media wel verklaringen aflegde die diametraal ingingen tegen eerdere verklaringen van andere leden van zijn regering over die wet. Dat alles geeft weinig blijk van politiek fatsoen. En dat voor een ploeg van zelfverklaarde verbinders.'

Jouw Kamerfractie is dan zelf in de pen gekropen om een dergelijke wet te schrijven. Is dat uitzonderlijk?

'Ja en nee. Enerzijds heb je om een wet goedgekeurd te krijgen een meerderheid nodig. De paars-groene regering heeft de meerderheid, dus is het aan hen om die wet te schrijven. Daarnaast waren haar opmerkingen 'dat de N-VA die wet maar moest maken' redelijk cynisch, want dezelfde meerderheid stemde

'Een ministerieel besluit heeft van alle beschikbare technieken de kleinste democratische dekking'

'Het parlement wordt buitenspel gezet bij de meest verregaande vrijheidsbeperkingen'

onze meer dan 300 aanbevelingen op de verschillende beleidsnota's stuk voor stuk weg.'

'Maar toen de regering onze hulp inriep, stond voor ons het licht op groen. We waren het wachten trouwens grondig beu.'

De N-VA steekt hier wel haar nek uit.

Was het politiek niet gemakkelijker geweest om het werk van de paars-groene regering af te wachten?

'Mogelijk. Maar wij vrezen dat de regering onder het mom van de pandemie het parlement wettelijk buitenspel gaat zetten. Wij willen met ons voorstel naar de kern gaan: verzekeren dat crisismaatregelen een parlementaire goedkeuring moeten krijgen.'

Hoe gaat dat concreet in zijn werk?

'De Kamer kondigt een 'crisisituatie' af. Dat kan gaan om een sanitaire noodsituatie zoals de corona-uitbraak, maar evengoed om een veiligheids- of milieucrisis. In die fase moet het parlement in een spoedformule stappen, in plaats van uitgeschakeld te worden zoals nu. Binnen de zeven dagen keurt het de maatregelen dan goed of af. In

een 'uiterst dringende omstandigheid' volgt die goedkeuring achteraf, maar ook binnen de week.'

Kan dat praktisch? We kennen het parlement niet als het meest dynamische orgaan.

'Klopt. Ons voorstel dwingt het parlement tot meer flexibiliteit. In een crisisituatie lijkt me dat niet te veel gevraagd. Daarnaast moeten ook

organen als de Raad van State en de Gegevensbeschermingsautoriteit hun gebruikelijke adviezen sneller afleveren. Nu worden ze gewoon genegeerd.'

'De essentie is dat vandaag het parlement buitenspel wordt gezet bij de meest verregaande vrijheidsbeperkingen. Wij keren dat om. De vraag is: neemt het parlement het heft in handen, of blijft het aan de kant staan?' ■

Peter De Roover: 'Neemt het parlement het heft in handen, of blijft het aan de kant staan?'

VLAAMS

Lorin Parys haalt het
Big Pharma-cynisme onderuit

‘SNELLE VACCINS DANKZIJ DE VRIJE MARKT’

Binnenkort beheerst de coronapandemie al een volledig jaar ons leven. Toch kunnen we stilaan uitkijken naar een postcoronatijdperk, dankzij de snelle ontwikkeling van de vaccins. ‘Dat in zo’n kort tijdsbestek zulke doeltreffende vaccins ontwikkeld werden, is niet minder dan een huzarenstukje. Met dank aan de competitiviteit en innovatie van onze bedrijven’, zegt Vlaams Parlements lid Lorin Parys.

p 11 januari 2020 werd de genetische code van het coronavirus online gepubliceerd. Minder dan een jaar later had de wetenschap al een effectief vaccin tegen het virus. Verschillende bedrijven, waaronder BioNTech/Pfizer en Moderna, leverden eind vorig jaar de eerste coronavaccins af: twee vaccins die gebruikmaken van de innovatieve mRNA-techniek en een ongeziene effectiviteit hebben van om en bij de 95 procent.

Lorin Parys: ‘We staan voor een fundamenteel debat over versoepelingen.’

‘De snelheid en de nieuwe technieken waarmee vaccins ontwikkeld worden om de huidige pandemie te bedwingen, zouden gezien moeten worden als de exponent van de vrije markt, van ondernemerszin, van competitie’, zegt Parys. ‘Ze zijn het symbool van de vooruitgang die we gekend hebben.’

Big Pharma

Bij de opstart van de vaccinatiestrategie weerklonken bedenkingen over de farma-industrie en de bijbehorende patenten. Bepaalde linkse stemmen – en ook één opmerkelijke liberale stem – stelden het patentrecht in vraag. De vaccinproducenten zouden enkel uit zijn op winst. De patenten en de financiële voordelen ervan moeten de bedrijven ontnomen worden en publiek worden, klonk het. ‘Maar dat

**‘We moeten
de competitiviteit
en innovatie van
onze bedrijven
koesteren’**

de competitiviteit van de verschillende private spelers er net voor gezorgd heeft dat we op zulke korte tijd over verschillende, kwalitatieve vaccins beschikken, wordt gemakkelijks halve vergeten.’

Het is logisch dat het vooruitzicht om de financiële vruchten te kunnen plukken aan de basis van de competitiviteit ligt. Als alle coronavaccins publiek zijn, dan botst men op een klassiek *free-rider-probleem*, waarbij iedereen wacht tot

FEDERAAL

PAARS-GROEN KEERT KAR OVER POLITIEKE RECHTEN MILITAIREN

Militairen zullen zich geen kandidaat kunnen stellen voor regionale, federale of Europese verkiezingen. De Kamercommissie Landsverdediging verwierp het voorstel van Kamerlid Peter Buysrogge daarover.

Na maanden van debatteren in het federaal parlement bereikte een meerderheid van N-VA, Groen-Ecolo, Vlaams Belang en sp.a eerder al een compromis over het voorstel van Peter Buysrogge. Die begrijpt dan ook niet waarom dezelfde partijen het voorstel nu na tweede lezing wegstemmen.

‘Zonder schroom verklaren ze het tegenovergestelde van hun standpunt van

Peter Buysrogge

een paar maanden geleden. Ze bekritiseerden zelfs hun eigen toevoegingen. De zogenaamde ‘nieuwe politieke cultuur’ leidt er blijkbaar toe dat Groen, Open Vld en sp.a hun staart intrekken. De stem van de PS zal te luid geklonken hebben.’

Tot de dag van vandaag mogen de Belgische militairen niet opkomen bij de verkiezingen. Militairen met politieke ambities zijn sinds een eerdere hervorming van Buysrogge in 2017 wel al welkom in de lokale politiek en mochten dankzij deze aanpassing opkomen bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2018.

BRUSSEL

ECOLO EN PS ZEGGEN NON TEGEN VERBOD ONVERDOOFD SLACHTEN

Nooit eerder was het draagvlak om dierenwelzijn serieus te nemen zo groot. Ook in Brussel. ‘Maar helaas blijft men steken in symboolwetgeving’, stelt Brussels fractievoorzitter Cielkje Van Achter vast.

Sinds deze maand zijn dolfinaria en walvissenaquaria verboden in Brussel. ‘Let wel, die zijn er hier niet eens. Het concrete dierenleed dat zo verdwijnt, is met andere woorden onbestaande. Terwijl de Brusselse regering veel minder doortastend is wanneer het aankomt op echt vermijdbaar dierenleed.’

In Vlaanderen en Wallonië geldt nu al een paar jaar een verbod op onverdoofd slachten. In Brussel is dat er niet. De Abattoir in Anderlecht is de enige plaats in België

Cielkje Van Achter

waar nog onverdoofd geslacht wordt: meer dan 5.000 kalveren en 13.000 schapen en geiten per jaar. ‘Toch is dat voor de huidige regering geen prioriteit. De Brusselse DéFI-minister van Dierenwelzijn Bernard Clerfayt gaf toe dat zijn regering daarover nog geen positie heeft ingenomen. Zelfs niet nadat het Europese Hof van Justitie het Vlaamse verbod goedkeurde.’

Vooraf de houding van de twee grootste Brusselse regeringspartijen is verbazingwekkend: in Wallonië stemde zowel de PS als Ecolo in 2017 voor een verbod op onverdoofd slachten. In Brussel staan ze op de rem. Vooral het *njet* van Ecolo springt daarbij in het oog. Zo belangrijk zijn dierenrechten blijkbaar niet voor de Franstalige ecologisten in Brussel.

de andere een coronavaccin ontwikkeld heeft. ‘Zouden bedrijven nog zo snel zoeken naar de effectiefste oplossing als ze op voorhand weten dat ze het eigendomsrecht over hun zelf ontwikkelde vaccins niet kunnen behouden? De vraag stellen is ze beantwoorden.’

Kijken naar de toekomst

Met de start van de vaccinaties dringt zich ook een ander debat op: welke versoepelingen zijn er mogelijk en wanneer? ‘We staan voor een fundamenteel debat zodra de meest kwetsbare groepen zijn gevaccineerd’, zegt Parys. ‘Wat gaan we eerst versoepelen? Dat is een debat dat we in de parlementen moeten voeren. Ik volg het van nabij op in het Vlaams Parlement, mijn collega’s Kathleen De Poorter en Frieda Gijbels doen hetzelfde in de Kamer.’ ■

A woman with brown hair tied back, wearing a light-colored, textured winter coat and a yellow and white striped scarf, stands in a snowy forest. She is smiling and holding a clear glass of water in her gloved hands. The background shows snow-covered ground and trees under a clear blue sky.

'STIKSTOF VOOR
DUMMIES' MET
MILIEUMINISTER
ZUHAL DEMIR

'WEGKIJKEN ZOU
ONZE BOEREN
EN ECONOMIE
IN CHAOS
STORTEN'

De naam Zuhail Demir komt in één adem met meer bos, de strijd tegen droogte en onze eigen Vlaamse justitie. Maar wie het woord stikstof hoort vallen, krabt zich eerder eens achter de oren. Nochtans is een aanpak van het stikstofprobleem een van de grootste Vlaamse uitdagingen. LEO trok naar Vlaams minister van Omgeving Zuhail Demir voor een les 'Stikstof voor dummies'.

In 2007 voerde de N-VA campagne tegen de 'verstrikking' van het land, een knipooog naar de vlinderdas van Elio Di Rupo. Krijgen we vijftien jaar later te maken met de 'verstrikking' van Vlaanderen?

'Mochten we onze kop in het zand steken en doen alsof er niets aan de hand is, dan wel. Maar zo zijn we natuurlijk niet ingesteld. Een koe, in dit geval soms letterlijk, moet je bij de horens vatten. En dat is exact wat we gaan doen.'

Leg eens uit. Wat is stikstof?

'Stikstof is een chemisch element dat in de lucht zit die we allemaal inademen. Enerzijds is stikstof afkomstig vanuit de industrie, uit de verwarming van gebouwen en het transport en wordt het via stikstofoxides de lucht in gestuurd. Anderzijds komt het vanuit de landbouw, vooral in de vorm van ammoniak, in de lucht terecht. Al die

- geboren op 2 maart 1980 als derde van vijf kinderen in een Turks-Koerdisch gezin
- studeerde rechten (KU Leuven) en specialiseerde zich in het arbeidsrecht (Vrije Universiteit Brussel)
- in 2010 verkozen als Kamerlid
- eerste Antwerpse districtsvoorzitter van allochtone afkomst (2013-2015)
- staatssecretaris van februari 2017 tot aan de val van de regering-Michel in december 2018
- sinds oktober 2019 Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme
- woont samen met haar vriend en hun dochtertje Rozanne in Genk

stikstofuitstoot heeft negatieve gevolgen, voor alle Vlamingen en voor onze volledige economie.'

Wat zijn die gevolgen dan?

'Eerst en vooral: jij en ik ademen die lucht in. Een teveel aan stikstof zorgt voor luchtvervuiling en dat heeft een impact op de volksgezondheid. Daarom hebben we meteen een nieuw luchtbeleidsplan gemaakt met maatregelen die onze luchtkwaliteit moeten verbeteren. We volgen dat nauw op, want elke sector moet zijn bijdrage leveren: de industrie, de transportsector en de landbouw. En natuurlijk ligt de beste manier om problemen te bestrijden bij de bron. Dat wil zeggen: extra uitstoot voorkomen wanneer dat kan.'

'Als goede Vlaams-nationalist wil ik zorg dragen voor mijn omgeving'

Heeft stikstof naast een slechte luchtkwaliteit nog andere negatieve gevolgen?

'Er zijn ook negatieve gevolgen voor onze natuur in de breedste zin van het woord: de kwaliteit van onze bos- en heidegebieden, de biodiversiteit, de bodem- en waterkwaliteit, noem maar op. Stikstof die in de lucht hangt, waait niet volledig weg. Heel wat stikstof valt naar beneden. Dat noemt men stikstofneerslag. Vooral nabij waardevolle natuurgebieden is dat een probleem. Een plant heeft stikstof nodig om te groeien, maar te veel is nefast.'

'Ik ben zelf geen ecooloog, maar ik sta erop om ons beleid wetenschappelijk te onderbouwen. Studie na studie, rapport na rapport bevestigt dat de Vlaamse natuur erg kwetsbaar is en dat we nog een lange weg te gaan hebben. Volgens het Natuurrapport 2020 is een op de drie onderzochte dieren en planten bedreigd. Vlaanderen is *gebuisd* voor vijfenhalf van

de zes Europese doelstellingen. Ook de kwaliteit van het water in onze beken en rivieren stagneert en gaat op bepaalde plaatsen zelfs achteruit. Stikstof speelt daarbij een belangrijke rol.'

Is dat ook de reden waarom jij een koele minnaar bent van de gascentrales die paars-groen wil bouwen in Vlaanderen?

'Absoluut. Naast hun CO₂-uitstoot is ook stikstof een probleem. Door te kiezen voor gascentrales bewijst Groen dat de N-VA de echte groene partij van Vlaanderen is. Als we nog maar de helft van onze nucleaire capaciteit vervangen door gascentrales, kan de extra uitstoot stikstofoxides oplopen tot 1,7 miljoen kilogram. Voor een goed stikstofbeleid pleiten, maar tegelijk volop gascentrales bouwen: dat is een spreidstand die weinig turners aankunnen.' (lacht)

De industrie en de transportsector moeten inspanningen leveren, maar moet ook de landbouw geen steentje bijdragen?

'75 procent van de stikstof die neerslaat op onze natuur is afkomstig van de landbouwsector. Wie dus beweert dat het voldoende is dat onze industrie en de transportsector iets ondernemen, maakt de mensen wat wijs. Dat ga ik niet doen. In ons luchtbeleidsplan hebben we van elke sector een inspanning gevraagd tegen 2030: de transportsector moet de uitstoot van stikstofoxides met 75 procent terugdringen, onze industrie met 50 procent en onze landbouw met 16 procent. Met een aandeel in het probleem van driekwart kan je als redelijke sector niet verwachten dat je mag blijven niets doen.'

'Tot zes jaar geleden slaagden onze boeren erin om dankzij innovaties de stikstofuitstoot te verminderen. Maar de voorbije zes jaar daalde de stikstofuitstoot in de landbouw niet meer. De hoofdoorzaak daarvan is de verdere toename van het aantal megastallen in Vlaanderen, en dan vooral kippenstallen. De winsten die de landbouw boekt door innovatie, bijvoorbeeld met →

→ ammoniakemissiearme stallen, worden tenietgedaan door de schaalvergroting. Het zijn in 95 procent van de gevallen de provinciebesturen die daarvoor de vergunningen verlenen. Vlaanderen komt enkel aan bod als er een beroepsprocedure is.

Hoe scoort Vlaanderen in vergelijking met de omliggende landen?

‘Samen met Nederland en de Povlakte in Noord-Italië zijn we de slechtste leerlingen van de Europese klas als het gaat over stikstof. Dat is geen fraai plaatje. De luchtvervuiling en de stikstofneerslag zijn weliswaar de grote directe gevolgen, maar er zijn potentieel ook veel indirecte gevolgen als het beleid niet daadkrachtig genoeg is. Kijk maar naar Nederland. De

Nederlandse regering dacht dat ze met haar stikstofbeleid haar boeltje op orde had. Maar toen kwam de genadeslag: de Nederlandse Raad van State oordeelde dat de stikstofaanpak niet voldoet aan de richtlijnen van de Europese Unie. Van de ene dag op de andere werd elke vergunning in Nederland aanvechtbaar. Er kon geen enkele vergunning meer verleend worden die impact had op de stikstofuitstoot, hoe klein ook.’

‘Dat was de facto een vergunningsstop voor de landbouw, de industrie en de bouwsector. De Nederlandse regering richtte in allerijl een departement Stikstof op en kwam met forse maatregelen. Zo voerde ze een snelheidsbeperking in van 100 kilometer

per uur op autosnelwegen, kwam er voor drie miljard euro flankerend beleid voor de landbouwsector én voor twee miljard investeringen in natuurherstel. Toen ik dat uitlegde aan onze Vlaamse begrotingsminister, brak het koude zweet hem haast uit.’ (lacht)

Dreigen hier Nederlandse toestanden?

‘Voorlopig niet, maar volledig uitsluiten kan ik dat niet. Ook in Vlaanderen zijn er pogingen om via de rechtspraak een vernietiging van het voorlopige stikstofbeleid van mijn voorganger af te dwingen, onder andere van Nederlandse provincies in de grensregio’s.’

Je voorganger, zeg je. Had de vorige Vlaamse Regering dan ook een stikstofaanpak uitgewerkt?

‘Toenmalig bevoegd minister Joke Schauvliege (CD&V) legde eind 2016 een voorlopig stikstofkader voor. Dat bevatte onder andere een lijst van 46 rode bedrijven die geen hervergunning meer konden krijgen, en 498 oranje bedrijven die hun uitstoot moesten verminderen. Omdat het initiatief daarvoor bij de betrokken bedrijven werd gelegd en veel van die bedrijven nog een lopende vergunning hebben, is er slechts voor een dertigtal bedrijven actie ondernomen.’

Zuhal Demir: ‘Voor verantwoorde landbouw zal in Vlaanderen altijd plaats zijn.’

‘Samen met Nederland en de Povlakte in Italië zijn we de slechtste leerlingen van de Europese klas als het gaat over stikstof’

‘Voor het overige gebeurde er niets. Beleid op papier zetten zonder dat op het terrein iets gebeurt: daarmee bereiken we geen resultaten. Ik zou dus liegen als ik zou zeggen dat er helemaal niets gebeurt is. Maar de realisaties op het terrein én de experts tonen aan dat het allemaal niet voldoende doortastend was om de stikstofuitdaging de kop in te drukken.’

Hoe ga jij dat varkentje wassen?

‘Als goede Vlaams-nationalist geef ik om mijn omgeving en wil ik er zorg voor dragen. Niets doen is een bedreiging voor onze totale economie. Een nieuw en ander stikstofbeleid is dus nodig. Alleen daarmee kunnen we onze bedrijven, onze boeren en onze bouwsector rechtszekerheid bieden en het Nederlandse scenario voorkomen. Ik ben daarom ook te rade gegaan bij mijn Nederlandse collega's. Ze leerden me dat het belangrijk is om voldoende expertise te bundelen, want het blijft een ingewikkelde materie. Die raad heb ik ter harte genomen. We bundelden alle kennis binnen de Vlaamse overheid in een dienst Stikstof én hebben parallel een expertenpanel opgericht met juristen en academici. Dat panel adviseert bij alle voorstellen en bekijkt of ze technisch en juridisch uitvoerbaar zijn.’

Voor veel Vlamingen – en waarschijnlijk ook veel ondernemers en boeren – is het stikstofprobleem onbekend. Worden zij betrokken?

‘Overleg met de vele belanghebbenden is van cruciaal belang. Sinds mijn aantreden grijp ik elke kans om erover te praten. Aan de bedrijfswereld heb ik zelfs via het publieke Milieuforum van de Vlaamse industrie duidelijk gemaakt hoe ingrijpend de gevolgen voor hen kunnen zijn wanneer we het stikstofprobleem beschouwen als *business as usual*. Maar ook bij de vele landbouworganisaties staat het thema met stip op één als we overleggen.’

‘Je ziet dan duidelijk twee stromen. Een groep ‘ontkenners’ die liever wegstijgt van het probleem en doet alsof er niets aan de hand is. Tegen die groep zeg ik duidelijk hoe onverantwoord zij de belangen van hun achterban verdedigen. Zulke houding stort de lokale Vlaamse boeren, en bij uitbreiding onze hele economie, in rechtsonzekerheid en chaos. Een vergunningsstop voor elke lokale boer of elke lokale ondernemer mag toch niet de bedoeling zijn?’

Op bezoek bij boer Ben in Essen

De stal van Ben staat in Essen. Er lopen tachtig koeien vrij in rond. Hij kiest er bewust voor om niet massaal uit te breiden. Zo kan hij zijn dieren de ruimte geven die ze nodig hebben. Om de impact op het milieu te beperken, denkt Ben eraan om als bio-boer verder te gaan. En op termijn spreekt ook de korte keten hem aan, zodat hij zijn melk kan verkopen aan de mensen uit de buurt.

Zuhal bracht Ben recent een bezoekje. Zij is vastberaden om ervoor te zorgen dat boeren zoals Ben voldoende ruimte krijgen om te ondernemen op een verantwoorde manier.

‘Landbouw en milieu verzoenen is een uitdaging. Maar het is er een die de Vlaamse Regering, Ben en zovele andere Vlaamse boeren willen aangaan’, zegt Zuhal. ‘Ik vind het dan ook

(op dreef) Maar met iedereen die wél inziet dat er belangrijk werk voor ons ligt, sla ik de handen in elkaar om het dossier tot een zo goed mogelijk einde te brengen. En dat lukt tot nu toe aardig.’

‘Het is bovendien ons voornemen om nog voor de zomer een voorstel van stikstofregeling naar de ministerraad te brengen, en het ook in openbaar onderzoek te brengen zodat elke Vlaming zijn of haar gedacht erover kwijt kan. Want de kans is erg groot dat de maatregelen die nodig zijn, zullen verschillen van regio tot regio.’

Hoe komt dat?

‘Experten hebben de neerslag van stikstof in Vlaanderen in kaart gebracht

jammer dat sommigen onwaarheden verkopen en de perceptie creëren dat Vlaanderen alle boeren alle ruimte om te ondernemen zou willen afnemen. Van een vergunningsstop voor de landbouw is op dit moment geen sprake. Bovendien zijn het de provincies die bevoegd zijn voor vergunningen, niet Vlaanderen. Slechts vijf procent van de dossiers komt op mijn bord terecht. Ik heb er geen problemen mee dat mensen niet akkoord zijn met ons beleid en dat willen zeggen. Maar onwaarheden verkopen is niet nodig.’

‘Voor verantwoorde landbouw zal in Vlaanderen altijd plaats zijn. Wel moeten we daarbij rekening houden met de draagkracht van ons milieu. De meeste boeren beseffen dat en gaan die uitdaging mee aan, net zoals Ben.’

en daarbij zie je dat de situatie het meest problematisch is in het noorden van Antwerpen, het noordoosten van Limburg én in West-Vlaanderen. Hoe dichterbij de stikstofuitstoot gebeurt bij waardevol natuur- of bosgebied, hoe groter de kans dat stikstof ook weer neervalt in deze gebieden, met alle gevolgen van dien. Onze voorstellen zullen uiteraard inzetten op die plaatsen waar we de beste resultaten kunnen boeken.’

Na het bosuitbreidingsplan en de Blue Deal is dit weer een stevig dossier voor jou.

‘En net zoals bij de Blue Deal is het belangrijk dat we ons beleid wetenschappelijk onderbouwen. Dat is alvast mijn plan.’ ■

De gsm van Nadia Sminate

Aan welke app hecht jij het meeste belang, Nadia?

'De camera is een van de belangrijkste apps op mijn gsm. Een beeld zegt meer dan duizend woorden. Leuke of treffende foto's lokken vaak veel meer reactie uit dan een lange tekst. Een werkbezoek, een vraag in het parlement of een gestolen momentje van rust met mijn zoon ... Het is een gewoonte geworden om het vast te leggen op beeld en te delen op Instagram.'

Welke recente foto koester je het meest?

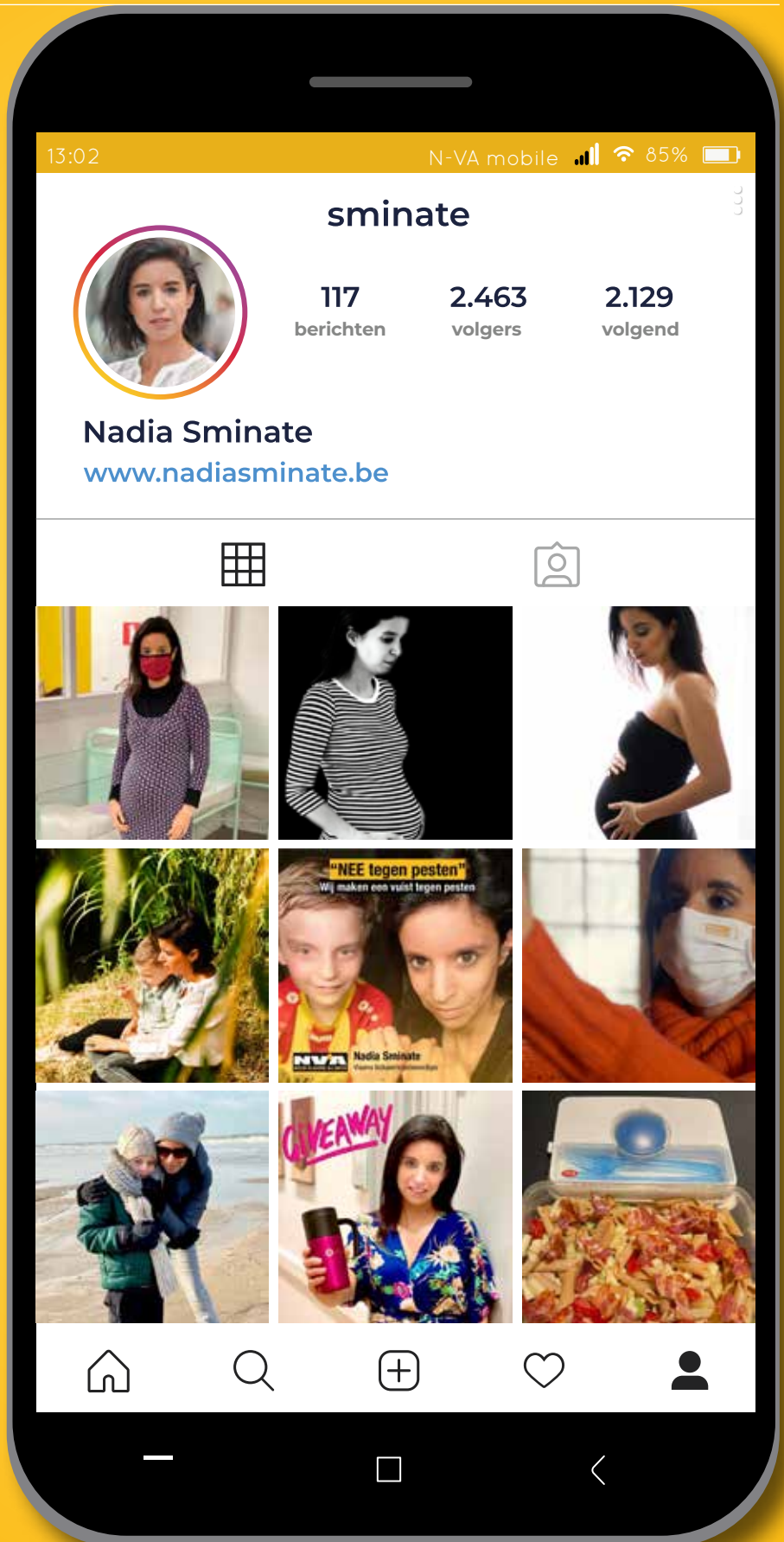
'Dat is die waarmee ik aankondigde dat ik een tweede kindje verwacht. Een heel bijzonder moment in mijn leven, dat ik graag met mijn volgers deel. Ze mogen zien dat een politica in de eerste plaats ook gewoon een vrouw is in wie ze zich kunnen herkennen.'

Speelt het moederschap een rol in jouw parlementaire werk?

'Het bezoek aan *Moeders voor Moeders*, samen met collega Darya Safai, vond ik enorm aangrijpend. De vzw helpt gezinnen met jonge kinderen die het financieel heel moeilijk hebben. Liefst 160 vrijwilligers zorgen er voor voedselpakketten, een warm badje of een bedje voor de kinderen, zelfs een make-over voor mama's die gaan solliciteren of naar een feest moeten. De organisatie werd onlangs voor de rechtbank gedaagd omdat ze van de moeders verwacht dat die geen hoofddoek dragen in de gemeenschappelijke ruimtes. Het gevolg? De hulpbehoevende moeders moeten nu buiten verder geholpen worden. Laat ons met z'n allen dit soort projecten toch steunen in plaats van ze te misbruiken voor het eigen grote gelijk.'

Nadia Sminate (°1981) groeide op in een gemengd gezin met een Vlaamse moeder en een Marokkaanse vader. In 2010 werd ze verkozen als Kamerlid. Van 2016 tot 2018 was ze burgemeester van Londerzeel. Sinds 2019 is Nadia Vlaams Parlementslid.

✉ nadia.sminate@n-va.be
 📌 [fb.com/SminateNadia](https://www.facebook.com/SminateNadia) 📌 @NadiaSminate
 🌐 www.nadiasminate.be 📌 @sminate

HET *Bocholt* VAN GEERTJE DAS

'Mijn
beperking
werkt
inspirerend'

Om het DNA van de N-VA uit te leggen, kan je kenmerken opsommen. Of je kan mensen aanduiden die de N-VA belichamen. Zoals Geertje Das. In haar gemeente Bocholt bewijst ze dat je geen burgemeester of schepen hoeft te zijn om dingen te veranderen. En dat ondanks – of dankzij – haar rolstoel.

Wanneer LEO aan mensen vraagt hoe ze in de politiek terechtgekomen zijn, is het antwoord altijd een uniek en inspirerend verhaal. Maar geen enkel is zo bijzonder als dat van Geertje Das in Bocholt. 'Ik stond in het onderwijs, mijn passie en mijn hobby. Maar vier jaar geleden verslechterde mijn gezondheid. Ik heb een zeldzame bindweefselziekte waardoor ik vaak in een rolstoel zit. In het onderwijs blijven was voor mij niet langer haalbaar.'

Geertje vindt snel een nieuwe focus: de politiek. 'Op een nieuwjaarsreceptie in Bocholt sprak de afdelingsvoorzitter me aan: *Ik wil met u praten. We zien iets in u en we willen u bovenaan de lijst.* Ik zei dat ik wel wilde, maar dat ik zeker moest zijn dat mijn gezondheid het aankon. Toen wist ik nog niet welke ziekte ik had. Die bleek uiteindelijk aangeboren, maar niet degeneratief, waardoor de politiek haalbaar bleef. Dus heb ik me verkiesbaar gesteld.'

In 2018 krijgt Geertje de tweede plaats op de lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen. 'Ik was al tevreden met een vijfde plaats, maar ze drongen aan op die tweede plaats. Ik heb dat aanvaard omdat ik dacht: twee schepenen zullen we wel nooit hebben. Een schepenambt was voor mij namelijk niet doenbaar en ik wilde mijn kiezers niet bedriegen. Nu zit ik in de gemeenteraad en kan ik me helemaal richten op de projecten die ik gerealiseerd wil zien.' →

Kansen bieden en grijpen

Eén zo'n project is het unieke onderwijsproject 'Professionele leerhulp voor kansarme zorgleerlingen', een idee van Geertje. 'Een van de frustraties bij leerkrachten is dat we kinderen in de klas hebben die echt kansarm zijn. Die zulke specifieke problemen hebben dat er eigenlijk individuele gespecialiseerde leerhulp nodig is. Doordat ze die hulp niet krijgen, wordt de kloof op den duur zo groot dat die kinderen afhaken en vaak in dezelfde situatie belanden als hun ouders.'

Samen met de scholen en het OCMW werkte Geertje het onderwijsproject uit. 'Een groep vrijwillige leerkrachten van buiten de school met ervaring in leerproblemen en een projectcoördinator gaan met de kansarme kinderen aan de slag. De ouders worden erbij betrokken. Ze moeten ervoor zorgen dat hun kind regelmatig deelneemt en er wordt met hen overlegd hoe ze hun kinderen kunnen begeleiden op een manier die voor hen haalbaar is. Daar zit dus ook een stuk verantwoordelijkheid in. Wij bieden veel kansen, maar je moet ze ook grijpen. Echt het N-VA-gedachtegoed.'

De gemeenteraad van Bocholt schaarde zich eind vorig jaar achter het onderwijsproject. Voor sommigen is het even wennen dat juist een N-VA'er de kansarmoede wil aanpakken. Maar voor Geertje is haar project de logica zelve. 'Ik ben er zo van overtuigd dat onderwijs een cruciale sleutel is in de aanpak van kansarmoede. Je voelt je bij de hand genomen, waardoor je je studie niet opgeeft. Je krijgt ook de tools aangereikt om nadien zelf je problemen te kunnen aanpakken. Eigen verantwoordelijkheid, eigen zelfstandigheid en eigen vrijheid. Dan heb je veel meer kans op een diploma en uiteindelijk een job. Dat is de hele achterliggende gedachte.'

Ogen die blinken

Dezelfde insteek hanteert Geertje in haar praktijk Klim-op. 'Toen ik mijn gezondheidsprobleem kreeg, kon ik niet meer in het onderwijs staan. Ik moet mijn dagindeling immers afstemmen op een afwisseling tussen inspanning, rust en behandeling. Maar ik wilde wel nog zinvol bezig zijn en mijn passie blijven uitoefenen. Ik heb daarom Klim-op opgericht en begeleid kinderen met leerproblemen en kinderen die hoogbegaafd zijn. De twee uitersten.'

Geertjes aanpak is gericht op zelfvertrouwen en zelfredzaamheid. 'Ik zeg altijd: *oké, dit zijn uw moeilijke-*

HET BOCHOLT VAN GEERTJE DAS

- Geboren in 1970
- Getrouwd met Erik Derkoningen (afdelingsvoorzitter N-VA Bocholt)
- Samen hebben ze een toffe zoon, Toon (26)
- Droomde er als kind van om juf te worden
- Zorgcoördinator en *remedial teacher* in het basisonderwijs tot 2016
- Heeft sinds 2017 een zelfstandige praktijk voor kinderen met leerproblemen en hoogbegaafdheid
- Gemeenteraadslid en bestuurslid N-VA Bocholt

heden en dat is vervelend, maar ge hebt ook heel veel mogelijkheden. We gaan hier samen aan werken. Moeilijk gaat ook. Mijn beperking werkt inspirerend. Dan zie je dat je echt wel een verschil kan maken. Die kinderen krijgen opnieuw goesting, die ogen blinken weer, ze leven helemaal op. Ze leren hun talenten in te zetten, niet bij de pakken te blijven neerzitten en door te zetten als het niet gemakkelijk gaat. Dat lijkt mij de sleutel tot succes.'

Op politiek vlak is er nog een tweede project waarbij Geertje het voortouw neemt. 'Ik wil de gemeente handicapvriendelijk maken. Ik ben daarbij vertrokken vanuit EDC, de *European Disability Card* die Zuhail Demir destijds heeft erkend. Ik heb die gepromoot in de gemeente en die heeft de kaart een jaar geleden erkend. Dat is nog maar het begin. Nu heeft de gehandicaptenraad een strategie uitgewerkt om de

'Ik begeleid kinderen met leerproblemen en kinderen die hoogbegaafd zijn. De twee uitersten'

Geertje Das is geboren en getogen in Bocholt: 'Een mooi en verzorgd dorp, op twee kilometer van de Nederlandse grens.'

kaart aanvaard te krijgen bij de sport- en cultuurverenigingen, zodat alle mensen met een beperking zo gewoon mogelijk kunnen deelnemen aan sport-, cultuur- en vrijetijdsactiviteiten.'

Gehandicapt en vergeten

Daarnaast is er de heraanleg van de omgeving van het gemeentehuis. 'Als je een gemeente handicapvriendelijk wil maken, mag je dat niet beperken tot mobiliteit. Er zijn mensen met een rolstoel, maar er zijn ook mensen met een visuele of een auditieve beperking, met een sterk uitgesproken vorm van autisme of die heel moeilijk met prikkels kunnen omgaan. Wij hebben binnenkort een nieuw inloophuis dat daarmee rekening houdt. Met de gehandicaptenraad willen we iets gelijkaardigs in ons cultuurcentrum.'

Bocholt scoort in vergelijking met vele andere gemeenten al vrij goed als handicapvriendelijke gemeente, vindt Geertje. Al is er zeker nog werk aan de winkel. 'Mensen met een beperking worden vaak vergeten. Ik snap dat ook wel. Je weet ook niet altijd wat nodig is. Aan het cultuurcentrum zijn twee parkeerplaatsen voor gehandicapten voorzien. Maar die grenzen aan een weg en zijn eigenlijk niet diep genoeg. Wanneer je je rolstoel uit de auto koffer haalt, sta je half op de weg. Dat zijn zaken waarbij je niet direct stilstaat als je zelf geen rolstoel nodig hebt.'

Andere uitdagingen zijn de aanleg van een modern containerpark en de *Poejer*. 'Dat is een voormalige springstoffabriek. Dertig jaar geleden is die gesloten, maar het industriegebied op die plaats is zwaar vervuild. De sanering is er nooit van gekomen. Wij willen er nu een zandwinning van maken. Het gebied staat nog altijd ingekleurd als een gebied voor zware industrie. Met de zandwinning zal dat veranderen in een natuurgebied, wat vrij uniek in Vlaanderen is. Voor de gemeente is zandwinning ook financieel interessant en het zorgt voor extra werkgelegenheid. En wat we er ook goed aan vinden: met de zandwinning komen er waterplassen waarmee we misschien onze boeren van water kunnen voorzien. Alle partijen, ook die in de oppositie, zijn voorstander. Ik denk dat we met al die zaken bij elkaar dus wel iets goeds doen voor onze gemeente.' ■

Gele doos in regio Zuid-West-Vlaanderen

Gemeenteraadslid Charlotte Bonte uit Wevelgem lanceerde het idee om 65-plussers en chronisch zieken te voorzien van een gele doos waarin ze cruciale contact- en medische gegevens stoppen. De doos wordt bewaard in de koelkast. In noodgevallen kunnen hulpverleners op die manier snel alle nodige informatie terugvinden.

Charlotte Bonte agendeerde het idee op de Wevelgemse gemeenteraad en bij W13, de vereniging van veertien OCMW's in Zuid-West-Vlaanderen en CAW Zuid-West-Vlaanderen. Het initiatief wordt nu in de volledige zone verder uitgewerkt. 'Bij medische noodgevallen en interventies is het belangrijk dat hulpverleners, politie en brandweer op een snelle manier alle nodige informatie over de betrokken persoon kunnen krijgen. Dat redt tijd en dus levens', vertelt Charlotte, die zelf thuisverpleegkundige is.

Overal in de koelkast

Doordat de gele doos bewaard wordt in de koelkast, kan ze overal gemakkelijk en snel gevonden worden. In de doos zit een ringboekje waarin de eigenaar zijn of haar persoonlijke gegevens, contactpersonen en medische informatie zoals allergieën kan noteren. Met de bijhorende sticker die op de binnenkant van de voordeur geplakt wordt, weten hulpverleners meteen dat er een gele doos in huis is.

Burgemeester Veerle Baeyens: 'Laat corona niet naar je hoofd stijgen!'

Actie vanuit ons kot

N-VA Halle vraagt herdenkingsbos

Op 11 januari rondde dit land de kaap van 20.000 coronadoden. Ook heel wat Hallenaren lieten het leven tijdens de pandemie. Nabestaanden kregen vaak de kans niet om afscheid te nemen zoals ze dat in normale omstandigheden zouden doen.

Gemeenteraadsliden Benjamin Swalens en Eva Demesmaeker lanceerden daarom het voorstel om een herdenkingsbos aan te planten. 'Met ons voorstel willen we een bos tot stand brengen ter nagedachtenis van de slachtoffers van het coronavirus. Een bos waaraan iedereen kan bijdragen door samen een boom te planten voor een overleden familielid, buur, collega, vriend of vriendin.'

Gemeenteraadsliden Benjamin Swalens en Eva Demesmaeker

Broodzakkenactie rond mentale gezondheid

Wie vorige maand in Haaltert bij de bakker een brood kocht, kreeg dat mee in een speciale 'Laat corona niet naar je hoofd stijgen!'-broodzak.

Als *Gezonde Gemeente* wil Haaltert mentale gezondheid bespreekbaar maken, zeker in deze coronatijden. 'Praten over hoe je je echt voelt is niet altijd gemakkelijk. En de coronacrisis heeft een grote impact op onze geestelijke gezondheid', zegt burgemeester Veerle Baeyens.

'We vragen anderen voortdurend 'Hoe gaat het?' Maar hoe gaat het écht met je? Zorg dragen voor elke inwoner is een prioriteit van elke burgemeester. Net daarom vinden we deze actie vanuit ons lokaal bestuur zo belangrijk. Een broodzak komt bij iedereen op tafel: ideaal dus om bepaalde zaken ter sprake te brengen.'

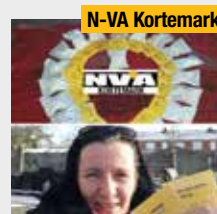
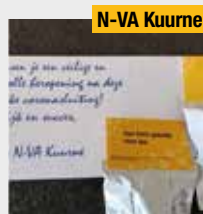
De tips op de achterkant van de broodzak vindt u ook terug op www.checkjezelf.be.

Geluk zit in een klein koekje

Dit jaar deelden de lokale N-VA-afdelingen op valentijn eens geen chocolaatjes uit in treinstations, op markten of aan drukke kruispunten. Wel zorgden ze voor een klein gelukje en een grote glimlach door gelukskoekjes te schenken aan hun leden,

of aan vrijwilligers of ondernemers in de gemeente.

In het krokante koekje vonden de snoepers een opbeurende Nederlandstalige spreuk. Verrassend en gewoon lekker. Want wie kan er nu geen klein gelukje gebruiken?

Dikketruëndag

Dikketruëndag brengt het klimaatprobleem op een laagdrempelige manier onder de aandacht. Dit jaar lag de focus op het verminderen van CO₂-uitstoot en adaptatiemaatregelen die ons weerbaar maken tegen de temperatuurstijging, droge zomers, natte winters en de stijging van de zeespiegel.

N-VA Beersel

Tegen pesten

De STIP IT-actie tegen pesten van *Ketnet* is al enkele jaren een groot succes. Ook heel wat N-VA-afdelingen en lokale mandatarissen voeren mee actie. STIP staat voor Samen Tegen Iemand Pesten.

Wie tijdens de Week tegen Pesten de vier stippen tegen pesten op zijn hand tekent, doet dat niet zomaar. Het betekent dat je de vier regels uit het 'Manipest' volgt. Dat zijn vier simpele regels die de basis vormen van elk antipestplan in onze scholen:

1. Ik vind pesten niet oké en zal er nooit aan meedoen.
2. Ik praat erover als pesten mij verdrietig of bang maakt.
3. Ik sluit niemand uit, voor mij hoort iedereen erbij.
4. Ik zal altijd proberen op te komen voor iemand die gepest wordt.

N-VA Mechelen

N-VA Eeklo

N-VA Meerhout

VLAAMS

HAVEN VAN ANTWERPEN- BRUGGE: DÉ ECONOMISCHE MOTOR VAN VLAANDEREN

Annick De Ridder: 'Als eengemaakte haven worden we nog meer dé wereldhaven die economie, mens en klimaat verzoent.'

'Een historisch akkoord.' Het zijn de woorden van Vlaams Parlements lid en Antwerps havensheper Annick De Ridder over het samengaan van de havens van Antwerpen en Zeebrugge tot de eengemaakte 'Haven van Antwerpen-Brugge'/'Port of Antwerp-Bruges'. De Ridder zal de raad van bestuur van de eengemaakte haven voorzitten.

De plannen voor een eengemaakte haven lagen al een tijdje op tafel. Een onafhankelijke studie had uitgewezen dat één plus één meer zou zijn dan twee. Zowel voor klanten en medewerkers als bij uitbreiding voor de hele Vlaamse welvaart. Een haven die meer dan ooit het beste van twee werelden combineert en inzet op de sterktes van beide sites.

'Er was al enig studiewerk gebeurd in 2018, maar de gesprekken hebben vooral een doorstart genomen bij het aantreden van de twee nieuwe beleidsploegen', zegt Annick De Ridder. 'We waren het er allemaal over eens

dat we in de snel veranderende wereld van vandaag slagkracht nodig hebben. En die vinden we door samenwerking.'

Duizelingwekkende cijfers

Die slagkracht door samenwerking is duizelingwekkend te noemen. Met een totale doorvoer van 278 miljoen ton per jaar verzekert de Haven van Antwerpen-Brugge haar wereldwijde toppositie. 'We worden de belangrijkste containerhaven in tonnen, een van de grootste stukgoedhavens en de grootste voor overslag van voertuigen in Europa. De haven zal bovendien meer dan vijftien procent van de totale doorvoer van gas in Europa voor haar rekening nemen. Uiteraard blijven we ook de belangrijkste petrochemische cluster van Europa. En tot slot worden we de grootste cruishavens van de Benelux.'

Het samengaan van de havens is uiteraard meer dan enkel een verhaal van groter worden. 'We creëren met een eengemaakte haven een unieke mogelijkheid om de toekomstige energie-uitdagingen in Vlaan-

deren en de ruimere regio aan te gaan. We willen de belangrijkste Europese importhaven van groene waterstof worden, voortrekker worden van de waterstofeconomie en een belangrijke rol opnemen in het opvangen, opslaan en hergebruiken van CO₂. De Haven van Antwerpen-Brugge moet dé energiepoort tot Europa worden.'

Klimaatuitdagingen

De omslag naar een klimaatneutrale haven en circulaire economie kan volgens De Ridder alleen samen met de private havengemeenschap worden gemaakt. 'Het is jammer om vast te stellen dat jongeren en Vlamingen in het algemeen te weinig beseffen hoezeer onze bedrijven bezig zijn met duurzaamheid en innovatie. Want het is net die innovatie die een antwoord zal bieden op de klimaatuitdagingen van de toekomst. Onze havens zijn een deel van de oplossing in plaats van een deel van het probleem. Als eengemaakte haven worden we nog meer dé wereldhaven die economie, mens en klimaat verzoent en zijn we nog meer dé economische motor van Vlaanderen.' ■

VLAAMS

LOOPBAANCHEQUES OOK VOOR NIET-ACTIEVEN

Binnenkort zullen ook niet-actieven via de loopbaancheques een nieuw elan aan hun carrière kunnen geven. Daarover keurde het Vlaams Parlement een resolutie van Philippe Muyters, Axel Ronse en Allessia Claes goed.

Een loopbaancheque kost de gebruiker 40 euro, waarmee hij of zij vier uur loopbaanbegeleiding kan volgen op de private markt om zicht te krijgen op hoe talenten en competenties ingezet of bijgewerkt kunnen worden. De cheque werd

geïntroduceerd door toenmalig minister van Werk Philippe Muyters en was meteen een succes: de afgelopen zes jaar werden meer dan 156.000 cheques gebruikt.

Duwtje in de rug

Het systeem breidt nu uit naar mensen die minstens vier jaar gewerkt hebben, drie jaar niet actief waren en ook geen uitkering hebben ontvangen. 'Het gaat om een divers publiek', zeggen Muyters, Ronse en Claes. 'Het kan bijvoorbeeld gaan om mensen die besloten hebben een tijdje de zorg voor

Philippe Muyters

Axel Ronse

Allessia Claes

kinderen of ouders op zich te nemen en na verloop van tijd opnieuw een job willen. Vaak weten zij niet goed hoe ze dat moeten aanpakken. Professionele hulp kan dan net dat duwtje in de rug zijn om hen te doen beseffen wat ze waard zijn op de arbeidsmarkt.'

Loopbaancheques zijn een laagdrempelige manier om dat te doen: je kan nagaan wat je kent, kunt en eventueel wil leren om opnieuw professioneel actief te worden. Want iedereen heeft talenten en competenties die nuttig kunnen zijn op onze arbeidsmarkt.

VLAAMS

CAMPINGS EN VAKANTIE-PARKEN WEER OPEN

Begin november moesten campings en vakantieparken verplicht de deuren sluiten, terwijl andere toeristische logies open mochten blijven onder strikte voorwaarden. Vlaams Parlements lid Cathy Coudyser kaartte die discriminatie aan.

Cathy Coudyser

Niemand kon uitleggen waarom campings en vakantieparken minder coronaproef zouden zijn dan hun concullega's. 'Dat was niet alleen een doorn in het oog van de toeristische ondernemers. Het zorgde er ook voor dat gezinnen beperkt waren in hun keuze om er een paar dagen op uit te trekken. En het ondermijnde elk draagvlak voor de coronamaatregelen', zegt Coudyser, die als een van de eersten de discriminatie onder de aandacht bracht.

Vlaams minister Zuhail Demir kaartte het probleem aan bij minister Annelies Verlinden (CD&V), maar daar bleef het muisstil. Beroepsvereniging Recread trok dan maar naar de Raad van State. Met resultaat: het besluit werd geschorst. Sinds 8 februari zijn campings en vakantieparken opnieuw open.

FEDERAAL

BINNENKORT VERKOOP VAN TREINTICKETS IN KRANTENWINKEL?

De NMBS sluit haar loketten in 44 stations. 'Een drastische permanente keuze die je niet kan funderen op verkoopcijfers van het coronajaar 2020', vindt Kamerlid Tomas Roggeman. Tegelijkertijd dient hij een resolutie in die de verkoop van treintickets via krantenwinkels mogelijk maakt.

'Dat men het kerntakendebat voert en bereid is om keuzes te maken, juichen we toe. Maar in het beleid van bevoegd minister Gilkinet van Ecolo is alle logica zoek: stationsloketten die wegens de coronacrisis weinig verkopen worden gesloten, maar tegelijkertijd

vermenigvuldigt hij het treinaanbod op lijnen die al vóór de epidemie amper passagiers telden.'

Volgens Roggeman gaat de sluiting van loketten best gepaard met een flankerend beleid in de ticketverkoop. 'Wij vragen dat de NMBS een bijkomend verkoopskanaal opent met een basisaanbod in de krantenwinkels. Zo gaan efficiëntiewinsten samen met het behoud van een minimaal fysiek aanbod, en zonder vaste kosten voor de NMBS.

Tomas Roggeman

Bovendien geven we de noodlijdende sector van de krantenwinkels daarmee een duwtje in de rug. Iedereen wint daarbij: de NMBS, de reiziger én de krantenwinkels.'

INVESTERINGSAKKOORD EU-CHINA: EEN KAT IN EEN ZAK?

Na zeven jaar onderhandelen kondigde Europees Commissievoorzitter von der Leyen eind 2020 op de valreep aan dat de EU een principeakkoord bereikte met China over een *Comprehensive Agreement on Investment*. Europa hoopt met dit investeringsakkoord zijn economische relatie met China weer in evenwicht te brengen. Maar wat houdt het precies in?

China, dat een heel gesloten markt is, stemt in met een bredere markttoegang voor EU-investeerders in bepaalde sectoren, inclusief enkele nieuwe marktopeningen. Op die manier komt er een zekere wederkerigheid wat betreft de toegang tot elkaars markten. Chinese investeerders hebben al jarenlang gemakkelijk toegang tot de Europese economie, maar omgekeerd botsen Europese bedrijven op veel striktere voorwaarden.

Peking moet daarenboven de eerlijke behandeling van EU-bedrijven garanderen, zodat Europese investeerders op een gelijk speelveld kunnen concurreren. Bovendien moet China transparantie bieden over de subsidies aan staatsbedrijven. De gedwongen overdracht van technologie en andere marktversturende en discriminerende praktijken worden verboden.

Timing onbekend

Wat ook belangrijk is – en tegelijk optimistisch ambitieus – is het akkoord over duurzame ontwikkeling. China zal *streven* naar betere arbeidsnormen en stemde ermee in om de fundamentele verdragen van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) rond dwangarbeid te ratificeren. Die afspraak kwam er omwille van de ‘heropvoedingskampen’ waar Oeigoeren en andere minderheden op straffe van foltering gedwongen arbeid moeten verrichten. China zou eveneens engagementen rond het klimaatakkoord van

Parijs aangegaan zijn. De timing van dit alles? Tot nu toe onbekend.

Laten we ons dus niet blindstaren op dit ‘historische’ akkoord. Al deze toezeggingen moeten nog in een concrete tekst worden gegoten, en beide partijen moeten ze nog goedkeuren en bekrachtigen. Ook over de inhoud van het sanctiemechanisme in geval van problemen met de uitvoering ervan bestaan nog veel onduidelijkheden.

Uiteraard doet China hier niet aan liefdadigheid. Dit akkoord is wel degelijk een win-winsituatie voor de Chinese president Xi Jinping. Het is tevens een diplomatiek slimme zet. China heeft zijn toegang tot de Europese markt voor vele jaren verlengd en mag in de EU investeren in hernieuwbare energie. Het valt nog af te wachten of de finale teksten geen verwaterde versie zullen zijn van Europa’s torenhoge verwachtingen. ■

De weg van Wilfried Vandaele

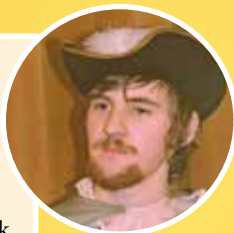
Keverfan

Wilfried wordt geboren in 1959. Zijn ouders hebben een café in kustdorp Vlissegem, deelgemeente van De Haan. Van kindsbeen af is hij een Keverfan.

Toneelspeler

In zijn studententijd is Wilfried een niet onverdienstelijk amateur-toneelspeler. Elk jaar kan je hem bewonderen in een stuk van Shakespeare.

Gemeenteraadslid

In 1979 wordt Wilfried actief in de Volksunie. In 1988 raakt hij verkozen als gemeenteraadslid, in 1994 als provincieraadslid. Op de foto zie je hem bij '30 jaar VU' met Jef Tommelein, vader van Bart.

Tien voor Taal

De Nederlands-Vlaamse samenwerking loopt als rode draad door Wilfrieds loopbaan. In het VRT-programma *Zeg maar Jessie* eert hij Robert Long voor *Tien voor Taal*.

Floepje

Een andere rode draad is Wilfrieds engagement voor het leefmilieu. In 1994 wordt hij communicatieverantwoordelijke van de Vlaamse Milieumaatschappij. Zijn milieu-educatief project rond de vliegende vis Floepje wordt in tien talen vertaald en in vijftien landen gebruikt.

Actiefste parlamentslid

Na achttien keer op allerlei verkiezingslijsten te hebben gestaan, wordt Wilfried in 2009 Vlaams volksvertegenwoordiger. In die periode is hij het 'Actiefste parlamentslid'. In 2017 presteerde Wilfried het om in het parlement een bijl te overhandigen aan CD&V-minister Joke Schauvliege, om haar bosbeleid in de verf te zetten.

Burgemeester

In 2019 is Wilfried kort parlamentsvoorzitter. Vandaag is hij fractievoorzitter voor de N-VA. En intussen ook burgemeester in De Haan.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij is niet partijpolitiek gebonden en verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

Heidi De Pauw, CEO Child Focus

'LOCKDOWN KAN VERWOESTEND ZIJN VOOR KINDEREN'

Heidi De Pauw: 'In deze donkere tijden is er veel solidariteit en creativiteit. Daar moeten we ons aan vasthouden.'

Kinderen en corona. Bij Child Focus staan de knipperlichten sinds de eerste lockdown op rood. Voor Child Focus-CEO Heidi De Pauw een reden om nog meer dan anders op de barricaden te staan voor onze kinderen en jongeren. 'Jongeren zijn een essentiële groep in onze samenleving.'

Wat is de impact van de coronacrisis op de jongeren?

'Toen ons land als een van de laatste landen bijna een jaar geleden in lockdown moest, gingen bij Child Focus heel wat alarmbellen af. We wisten van collega's in andere landen hoe verwoestend een lockdown is voor kinderen en jongeren: meer intrafamiliaal geweld en meer seksueel misbruik. Ook bij Child Focus zagen we onze cijfers van aantasting van de seksuele integriteit van kinderen online en het aantal meldingen van beelden van seksueel kindermisbruik exponentieel stijgen. Niet zo verbazing-

wekkend: onze kinderen en jongeren brengen meer tijd door online. Voor schoolwerk, en uit verveling. Er is ook minder controle door volwassenen, die zelf aan het scherm gekluisterd zijn door telewerk. Kinderen en jongeren worden zo meer blootgesteld aan de risico's van het internet en sociale media.'

Worden jongeren voldoende betrokken bij de beleidsbeslissingen inzake corona?

'Tijdens de eerste lockdown werd veel te weinig rekening gehouden met de gevolgen voor het leven van kinderen en jongeren. Dat is gelukkig enigszins veranderd. Samen met andere actoren hebben we geijverd voor de veilige heropstart van de buitenschoolse activiteiten én de scholen. We zijn blij dat de ministers Weyts en Dalle de moed hadden om dat door te duwen.'

'In de tweede lockdown werden enkel schoolgaande kinderen en jongeren meegenomen in de discussies. Men

vergat de jongeren die hogere studies volgen of een eerste werkervaring opdoen. Mij lijkt het dat het beleid hen nog steeds niet als essentiële groep beschouwt als het gaat over versoepelingen. Men staat onvoldoende stil bij de mentale kwetsbaarheid van jongeren. Daarvoor wil ik graag een lans breken. Zij maken een essentiële groep uit in onze samenleving. We moeten hen betrekken bij belangrijke beslissingen.'

U roept in een open brief op om bij de vaccinaties voorrang te geven aan de jongeren. Waarom?

'Zo scherp hebben Sara Vercauteren en ik het niet gesteld. Het is evident dat we eerst de mensen vaccineren die om medische of beroepsredenen beschermd moeten worden. In onze open brief schuiven we naar voren dat jongeren het erg zwaar te verduren hebben en heel wat eerste en vaak enige ervaringen missen. Je 18de verjaardag, het retoricabal, het behalen van je diploma,

'Zeker voor de meest kwetsbare kinderen is de positieve impact van school erg groot'

je eerste stage, de aula binnenstappen. Daarom vragen we om jongeren als essentiële groep te beschouwen en bij versoepelingen in de mate van het mogelijke voorrang te geven.'

Je bent er voorstander van om de scholen open te houden. Waarom?

'Zeker voor de meest kwetsbare kinderen betekent school sociaal contact, structuur en ook een uitgestoken hand. Vooral als ze opgroeien met weinig ruimte, geen onbepert internet, stress of geweld, is de positieve impact van school erg groot. Het is vaak op school dat signalen worden opgepikt dat het met een bepaald kindje of een jongere niet goed gaat. Als kinderen en jongeren 24 uur per dag en zeven dagen per week thuiszitten, is detectie bijna onmogelijk.'

Wat kunnen we daaraan doen?

'Belangrijk is dat ze de weg kennen naar laagdrempelige toegangspoorten

tot hulpverlening zoals Awel en nupraatikerover.be. Daarin mag gerust meer geïnvesteerd worden. Samen met andere organisaties hebben we een campagne gelanceerd via onder meer Instagram en TikTok om kinderen te laten weten dat er hulp is, en dat ze steeds Awel kunnen bereiken via telefoon of chat. Met succes trouwens. Maar we kunnen zelf allemaal ons steentje bijdragen. Als je weet dat er iets niet goed gaat met een kind of jongere, kijk dan niet weg maar richt je tot de politie of andere professionelen. Zo kan je het leven van een kind een heel andere richting uitsturen. Al is het maar dat het kind weet: ik sta niet alleen.'

Rapen we ook iets positiefs uit het coronatijdperk?

'In deze donkere tijden is er veel solidariteit en creativiteit. Daar moeten we ons aan vasthouden. Die ongelofelijke solidariteit en veerkracht ervaren we ook toen we CyberSquad opzetten, een webplatform waar jongeren met twijfels of problemen hulp kunnen inroepen van andere jongeren. We geloven sterk in jongerenparticipatie, en dit initiatief bewijst dat het werkt. Vanuit een kern geëngageerde jongeren evolueert CyberSquad nu al naar een 'beweging' van jongeren en voor jongeren, voor een veiliger internet, voor een betere wereld.' ■

Focus op kinderen

Heidi De Pauw is de CEO van Child Focus. Met haar team stelt ze 24 op 24 en 7 op 7 alles in het werk om vermiste kinderen terug te vinden en seksuele uitbuiting tegen te gaan, offline en online.

Geflitst

De drie partijen die voor onafhankelijkheid van Catalonië pleiten, haalden samen een meerderheid bij de Catalaanse verkiezingen in februari. De N-VA hoopt dat de Catalaanse en de Spaanse regering de dialoog verderzetten, met respect voor de volkswil van de Catalanen.

De paars-groene Brusselse regering mest zichzelf steeds vetter. Het kabinet van Brussels minister-president Vervoort telt intussen dubbel zoveel medewerkers als dat van zijn Vlaamse evenknie, Jan Jambon.

Door de coronapandemie werden 1,6 miljoen mensen in dit land getroffen door tijdelijke werkloosheid. Maar de uitbetaling van de werkloosheidsuitkeringen loopt vierkant. De federale overheid en de vakbonden schuiven de hete aardappel van zich af. Hoog tijd voor een regionalisering, als u het ons vraagt.

'Hoog tijd voor een regionalisering' moet ook Vlaams minister van Werk Hilde Crevits (CD&V) wel eens denken. Zij heeft een plan om langdurig zieken vlotter weer aan de slag te krijgen. Daarvoor heeft ze wel de hulp nodig van de federale regering ... en die is niet van plan actie te ondernemen.

'Mijn hart zal altijd in Vlaanderen liggen'

N-VA'ER GREET SELS WOONT AL 17 JAAR IN DENEMARKEN

Gedurende bijna 15 jaar was ze de linker- en rechterhand van de partijdirecteur, eerst bij de VU en daarna bij de N-VA. Na de gemiste kiesdrempel in 2003 volgde ze haar hart en haar Viking naar Denemarken. LEO sprak met Greet Sels.

Vlaamse organisatie in Brussel zoekt administratief medewerker. Veel meer stond er niet in de vacature in het weekblad *WIJ* waarvoor Greet Sels begin 1988 solliciteerde. 'Toen ik de job kreeg, dacht ik: het is maar voor eventjes, tot ik iets anders vind.' Dat eventjes wordt uiteindelijk 15 jaar, eerst bij de Volksunie, daarna bij de N-VA. 'Ik ben begonnen als gewoon administratief medewerker en als medewerker van de algemeen secretaris. Toen was dat Paul

Van Grembergen. Daarna heb ik een tijdje voor de studiedienst gewerkt. En toen Nico Moyaert directeur werd, ben ik directiesecretaresse geworden.'

Als directiesecretaresse zat Greet Sels op de eerste rij. Ook toen de VU in 2001 uiteenspatte. 'Wij hadden een heel hechte personeelsploeg. We werkten hard, maar hadden ook veel plezier samen. Toen de splitsing eraan zat te komen ... Eigenlijk had niemand van ons zin om te kiezen. We hadden het goede voornemen dat we ook na de splitsing samen zouden blijven. Maar uiteindelijk bleek dat niet haalbaar.'

Greet kijkt nog altijd met spijt terug op die periode. 'Ik heb daar heel goede vrienden verloren. Iemand met wie

je gisteren nog had zitten praten of grappen maken, draaide ineens zijn rug. De persoonlijke prijs is heel hoog geweest, voor iedereen.'

Een heel ander avontuur

Na de VU kiest Greet voor de N-VA. Dat duurt tot 2003. 'De verkiezingen van 2003 waren een gigantische teleurstelling. Ik weet nog dat alle journalisten op voorhand zeiden: 'Jullie hebben een prachtige campagne.' Maar ze werkten niet. Toen zijn we zo goed als met z'n allen ontslagen. Ik vond dat vooral erg voor onze vrijwilligers, die het werk van jaren aan diggelen zagen vallen.'

Voor Greet betekent haar exit bij de N-VA echter het begin van een heel ander avontuur. 'In 2000 had ik Mikael uit Denemarken leren kennen tijdens een zeilvakantie. We werden een koppel en zijn heen en terug begonnen te vliegen tussen Brussel en Kopenhagen. Eind 2003 hebben we beslist dat ik naar

1

2

3

4

1.

De VU-personeelsploeg in 1989, met Greet bovenaan links op de tweede rij. 'Wij waren een hechte ploeg.'

2.

Op een doe-dag voor de parlementsverkiezingen van 1991.

3.

Tot haar vertrek in 2003 was Greet directiesecretaresse. 'Alles vanop de eerste rij kunnen volgen mis ik soms wel.'

4.

Kandidaat in 2003. 'Ik heb voor de VU en daarna de N-VA op elke mogelijke lijst gestaan.'

Denemarken zou gaan. Met Pasen 2004 ben ik verhuisd.'

Nu woont Greet al bijna 17 jaar in Denemarken met haar man en elfjarige dochter, in een dorp op 25 kilometer van Kopenhagen. En werkt ze in een heel andere omgeving dan de politiek. 'Ik werk als coördinator voor klinische studies in een bedrijf dat medische apparatuur maakt. Wij hebben klinische studies in heel Europa. Ik zorg er mee voor dat alles in orde is om de studies op te starten, uit te voeren en te rapporteren.'

Wie migratie zegt, zegt integratie. Ook bij Greet begon die bij de taal. 'Ik had voor mijn verhuis al Deens gevolgd in Leuven. Het eerste halfjaar heb ik dat hier in Denemarken nog intensief voortgezet. Om mijn draai te vinden. Ik zeg altijd tegen iedereen: een taal leren moet je niet doen voor de anderen, maar voor jezelf. Om deel uit te maken van de samenleving.'

'Een taal leren moet je niet doen voor de anderen, maar voor jezelf. Om deel uit te maken van de samenleving'

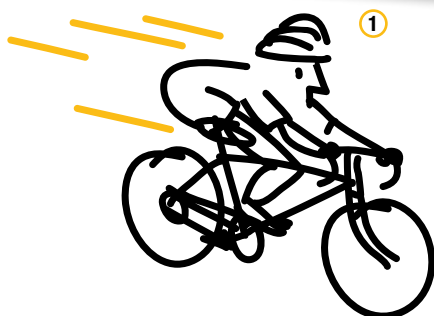
Vlaamse tradities in Denemarken

Omgekeerd bracht Greet een stukje Vlaanderen binnen in Denemarken. 'Wij houden zoveel mogelijk Vlaamse tradities in ere. Sinterklaas, pannenkoeken met Lichtmis, eieren verstoppen met Pasen. Met Sinterklaas neemt mijn dochter iets mee voor haar klas, die kinderen vinden dat geweldig.' Ook opvallend: sinds Greet verhuisde is het aanbod aan Belgisch bier enorm gestegen. 'Ik zeg altijd dat dat mijn persoonlijke invloed is.' (lacht)

Als ze wil, kan Greet intussen de Deense nationaliteit aanvragen. Dan

moet ze wel een inburgeringsproef afleggen. 'De vragen voor die proef worden regelmatig bekendgemaakt. Er wordt gezegd dat tachtig procent van de Denen niet zou slagen voor die test. Dat gaat over zaken waarvan ik denk: ben je echt een betere Deen omdat je weet in welk tv-programma een bepaald iemand een hoofdrol speelde?'

Hoe dan ook lijkt ze niet van plan om voor die dubbele nationaliteit te gaan. 'Ik voel mij hier thuis, maar mijn hart zal altijd in Vlaanderen liggen.' De afstand in tijd en ruimte heeft Greets kijk op de Vlaams-Belgische politiek allerm minst veranderd. 'Ik denk dat de N-VA absoluut nodig is. Ik vind het ook fantastisch hoe groot die nu is. Als ik denk aan 2003 en waar de N-VA nu staat ... Dat had de grootste optimist nooit durven te dromen. Ik ben wel een beetje trots dat ik in het begin daaraan heb meegewerkt.' ■

1 **VLAAMSE LEEUW VOOR VLAANDERENS MOOIESTE**

Voor de 105de keer trekt Vlaanderens Mooieste binnenkort weer door het land. De Ronde van Vlaanderen is traditioneel een dag waarop Vlaanderen schitterend geel kleurt. Dit jaar is dat op zondag 4 april, ook al zal er deze keer geen publiek met vlaggen staan te juichen. Daarom onze oproep: hang uw Vlaamse Leeuw uit. Het maakt niet uit of u langs het parcours woont of niet, de Ronde is een feest van en voor alle Vlamingen. Haal dus uw Leeuwenvlag boven en hang ze uit op 4 april, als een echte flandrien.

Heeft u nog geen Vlaamse Leeuw? Bestel hem dan snel in onze webwinkel via www.n-va.be/webwinkel en we zorgen ervoor dat u uw vlag op tijd ontvangt.

2 **VALERIE EN LORIN VERKOZEN ALS ONDERVOORZITTERS**

Valerie Van Peel en Lorin Parys werden via digitale stemming door de partijraad van

februari verkozen als ondervoorzitters van de N-VA. Valerie neemt de plaats in van Cieltje Van Achter, Lorin volgt zichzelf op. Ook Louis Ide kreeg opnieuw het vertrouwen van de partijraad en blijft de komende jaren op post als algemeen secretaris van de partij.

Op de volgende partijraad van zaterdag 13 maart wordt conform de statuten het partijbestuur nog hernieuwd. Op zaterdag 24 april volgen ten slotte de verkiezingen van onder meer de algemeen penningmeester en de voorzitter van de partijraad. Op die datum worden ook de statutencommissie, het financiële comité van toezicht en de verzoenings- en tuchtcommissie samengesteld.

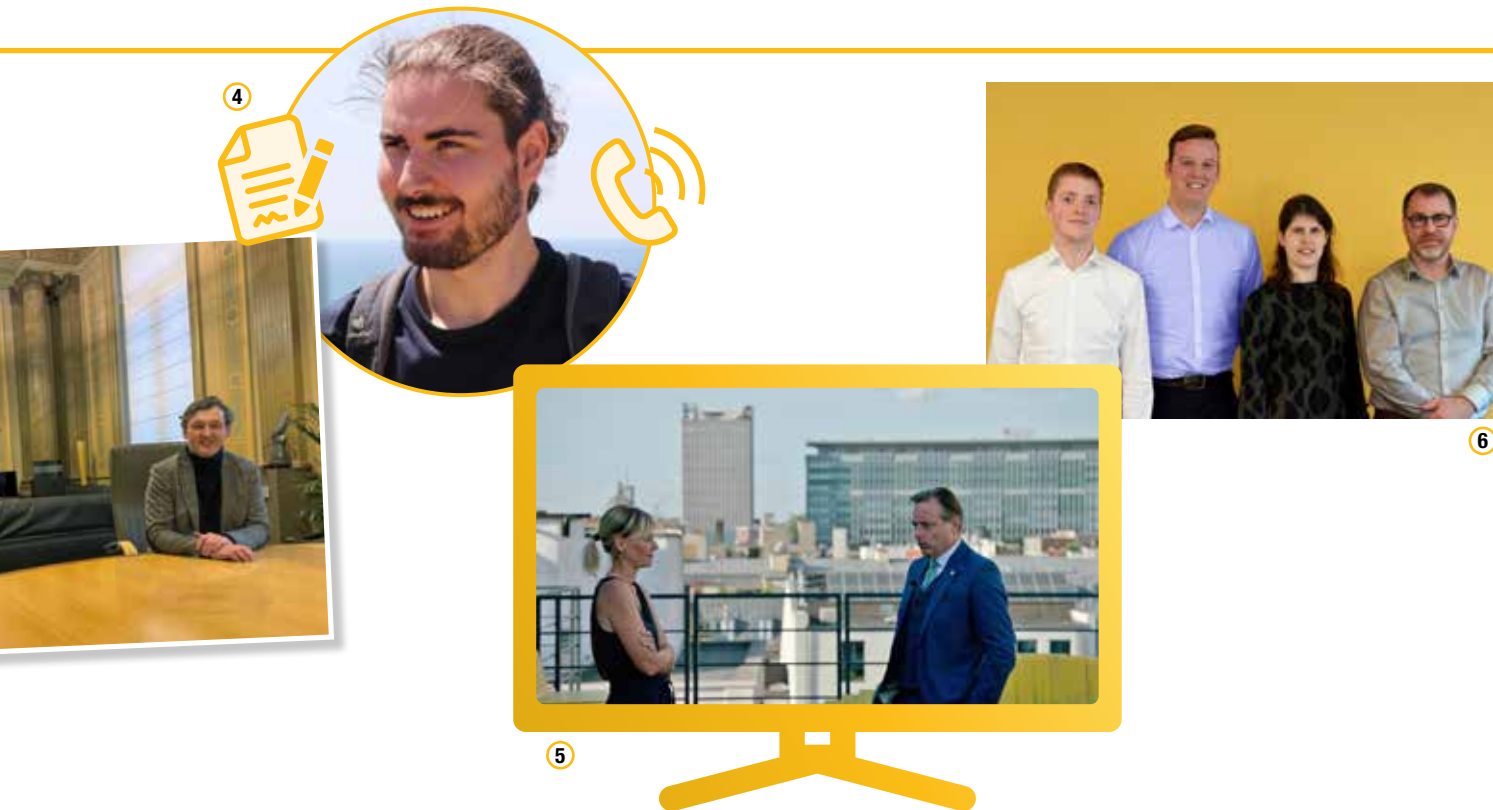
3 **WERKGROEP INSTITUTIONELE ZAKEN**

Vorige maand ging de werkgroep Institutionele Zaken van start in het Vlaams Parlement. De werkgroep moet concrete voorstellen uitwerken voor een nieuwe staatshervorming.

Parlementsvoorzitter Liesbeth Homans zit de werkgroep voor. Karl Vanlouwe is vast lid voor de N-VA, en Axel Ronse en Paul Van Miert zijn plaatsvervangende leden. Ze hebben hoge verwachtingen bij deze werkgroep: 'De coronacrisis zorgt voor een momentum. Want door meer coherente en homogene bevoegdheden hadden veel problemen voorkomen kunnen worden omdat men sneller had kunnen schakelen.' Als eerste onderwerp komt dan ook het gezondheidsbeleid aan bod.

4 **NIEUW GEZICHT OP DE N-VA-OMBUDSDIENST**

Begin maart startte Nathan De Strycker als ombudsman op het partijsecretariaat van de N-VA. Nathan is 24 jaar en komt uit Schelle, waar hij al enkele jaren actief is als bestuurslid en communicatieverantwoordelijke in de lokale afdeling. Freek Niesten, die sinds 2015 de ombudsdienst bemande, maakt intussen de overstap naar het Vlaams Parlement,

waar hij Piet De Bruyn zal ondersteunen als persoonlijk medewerker.

De ombudsdienst beantwoordt alle schriftelijke en telefonische publieksvragen over de standpunten van de N-VA en is steeds bereikbaar via info@n-va.be en, tijdens de kantooruren, op het nummer 02 219 49 30.

5 **BDW OP TV**

Reportagemaker Petra De Pauw volgde partijvoorzitter en Antwerps burgemeester Bart De Wever een jaar lang achter de schermen. Ze wou achterhalen hoe de mens De Wever in elkaar zit. Het resultaat is een driedelige documentaire die de kijker een blik gunt in het hoofd en het leven van BDW, in een jaar dat helemaal anders uitdraaide dan iemand had kunnen voorspellen.

Miste u de uitzendingen op *Eén*? Dan kan u de drie afleveringen nog tot 26 maart online bekijken op www.vrtnu.be. Of verdiep u in

In het hoofd van De Wever, het boek dat Petra De Pauw schreef op basis van haar gesprekken met de voorzitter. Leden van de N-VA kopen het boek met korting: zie rubriek *Meerwaarde* op bladzijde 30 voor meer informatie.

6 **CEL LOKAAL BELEID**

Zorgen dat het N-VA-programma ook in de Vlaamse steden en gemeenten vorm krijgt door sterke lokale mandatarissen en bestuursleden: dat is kort gezegd de opdracht van de Cel lokaal beleid (CLB) op het partijsecretariaat. Sinds jaar en dag bieden de medewerkers van de CLB daarvoor juridisch en technisch advies, werken ze een politieke aanpak uit of geven ze communicatieve tips bij vragen over lokale dossiers. Daarnaast biedt de cel een uitgebreid vormingsprogramma-op-bestelling aan en organiseert ze inspiratiedagen voor lokaal beleid.

Een team van vier vaste medewerkers staat dagelijks paraat, ieder met zijn of

haar specialisatie. Van links naar rechts op de foto: Korneel Decorte (lokale economie en financiën), Pieter Cowé (sociale zaken), Els Butenaers (juridische zaken, lokale bestuurswetgeving, intergemeentelijke samenwerking, veiligheid en privacy) en Dirk Coelmont (omgeving, mobiliteit en energie).

Bestuursleden en lokale mandatarissen kunnen voor al hun vragen terecht op het vaste mailadres: lokaalbeleid@n-va.be.

Süleyman Celik is ondervoorzitter van Jong N-VA VUB

‘Een links monopolie op een campus is niet gezond’

Van een geannuleerde lezing tot de geweigerde erkenning van een Jong N-VA-afdeling: aan de VUB hebben sommigen het lastig met de N-VA. Maar om Süleyman Celik (19) te temmen, gaan ze iets beters moeten vinden dan wat drogredenen. LEO sprak met de jonge ondervoorzitter van Jong N-VA VUB.

December 2020. De Studentenraad van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) buigt zich over de aanvraag voor erkenning van studentenvereniging Jong N-VA VUB. Süleyman Celik, eerstejaarsstudent Rechten, heeft het hele aanvraagtraject van nabij gevolgd. Samen met Arno Van de Bruaene, voorzitter van Jong N-VA VUB, heeft de vrijwilliger er een goed oog in dat de aanvraag wordt goedgekeurd. ‘De Studiekring Vrij Onderzoek had ons een positief advies gegeven. Het Brussels Studentengenootschap ook. We trokken met goede hoop naar de Studentenraad.’

Maar met zeven stemmen voor en tien stemmen tegen wordt de aanvraag geweigerd. Het *njet* van de Studentenraad haalt zelfs de pers. De redenen voor de weigering noemt Süleyman absurd. ‘Onze statuten waren volgens hen niet genderneutraal, bijvoorbeeld. We hebben momenteel niet zoveel vrouwen in onze afdeling. Bij andere studentenverenigingen is dat ook zo, maar blijkbaar is dat daar geen probleem.’

Link met moederpartij

Het absurdeste argument vindt Süleyman

evenwel dit: ‘Ze vonden het een probleem dat we een link hebben met onze moederpartij. Ze waren bang dat er propaganda op de campus zou komen en dat vonden ze niet wenselijk. Alleen: de andere studentenafdelingen hebben die link ook. Jong Groen StuBxl. De Jongsocialisten. En op de website van Comac zie je onderaan een link naar PVDA.’ De Studentenraad struikelde tot slot over de naam die Jong N-VA VUB aannam. ‘Die VUB in de naam vonden ze een probleem. Maar diezelfde dag werd Volt VUB wél erkend.’

‘Toen bekend werd dat de Studentenraad onze aanvraag had geweigerd, werden er ineens meer studenten lid’

Süleyman trekt de conclusie die we allemaal trekken. ‘We denken dat ideologie meespeelde. Volgens de statuten van de VUB konden ze ons helemaal niet weigeren. Die zeggen dat je een politieke vereniging mag afwijzen als die oproept tot haat, discriminatie of geweld. Dat doen wij allemaal niet. We zijn dan ook in beroep gegaan. Wij hebben geen probleem met de VUB. Het probleem is dat sommige studentenraadsleden uit ideologische blindheid geen objectieve beslissingen kunnen nemen.’

Op vrijdagdag 12 februari volgt heuglijk nieuws: het beroep wordt ‘ontvankelijk

en gegrond’ verklaard. ‘Jong N-VA VUB is nu officieel erkend. De idiote niet-erkenning is uiteindelijk herroepen door een beroepscommissie. Ondanks alle negatieve reacties die we kregen, alle obstakels die we onderweg tegenkwamen, is het ons gelukt. De strijd voor onze rechtvaardige zaak heeft eindelijk resultaten opgeleverd.’

Peter Jan en meter Annabel

Süleyman profiteerde van de coronatijd om de afdeling uit te bouwen. Met succes. ‘We zijn eraan begonnen met z’n tien, intussen zijn we met 22. Toen bekend werd dat de Studentenraad onze aanvraag weigerde, werden er ineens meer studenten lid. Ik denk wel dat wij iets aanbieden dat de mensen aantrekt. Momenteel zijn we de enige studentenvereniging die zich een beetje rechts op het politieke spectrum bevindt. Dat betekent niet dat we ons gaan afzonderen. We willen samenwerken met andere verenigingen.’

De ambitie van Jong N-VA VUB is groot. ‘We gaan proberen ons gedachtegoed kenbaar te maken bij de studenten. We willen de Vlaamsgezinde studenten vertegenwoordigen. Daarnaast willen we debatten en netwerkmomenten organiseren.’ Süleyman rekent daarbij op de steun van VUB-alumni in de hogere rangen van de N-VA. ‘Jan Jambon is onze peter, die kan wel helpen. En ook Annabel Tavernier, die Vlaams Parlementslid is. Daarnaast is de steun van individuele partijleden ook erg belangrijk. In ons erkenningsproces hebben we daarvan het voordeel gezien.’

De rustige Süleyman maakt indruk. Hoe is hij bij de N-VA terechtgekomen? ‘Uit frustratie. Ik woon al heel mijn leven in Brussel, mijn ouders werken in Brussel, ik studeer in Brussel. Brussel is een mooie stad met een mooie geschiedenis. Normaal gezien kan die veel perspectief bieden aan de mensen. Maar er is hier zoveel dat fout loopt. Ik vind dat de politiek daarin een grote rol speelt.’

Oké, maar waarom dan de N-VA? ‘Ik heb altijd Nederlandstalig onderwijs gevolgd. Vlaanderen is in Brussel een soort kwaliteitsmerk. Je ziet dat het Vlaamse beleid gewoon werkt. Mij lijkt de Vlaamse aanpak de beste oplossing voor Brussel, kijk bijvoorbeeld naar het integratiebeleid. Zo kwam ik uit bij de N-VA. Ik heb toen Gilles Verstraeten (*Brussels Parlementslid, red.*) gecontacteerd. We zijn samen iets gaan drinken. Ik heb dan een paar maanden activiteiten bijgewoond met hem. Zo leerde ik mensen kennen. Toen dacht ik: waarom zou ik geen lid worden? En nu ben ik hier.’

Op de vraag of Süleyman zelf politieke ambities koestert, antwoordt hij opnieuw met die atypische nuchterheid voor een negentienjarige. ‘Ik weet het niet. Nu probeer ik om alles te combineren met mijn studie. Het kan zijn dat alles goed loopt en ik me meer inzet in de partij. Maar het kan ook zijn dat ik alles opzij moet zetten en me meer moet focussen op het studeren. Ik wil me wel graag verder engageren en zoveel mogelijk bijdragen aan de doelstellingen van de partij.’ ■

‘We willen de Vlaamsgezinde studenten vertegenwoordigen’

MEER WAARDE

Korting
voor leden

In het hoofd van De Wever

Reportagemaakster Petra De Pauw volgde een jaar lang het doen en laten van Bart De Wever op de voet. Het resultaat daarvan, de driedelige docureeks *BDW*, was de voorbije weken te zien op *Eén*. De Pauw schreef over dat jaar ook een toegankelijk boek: *In het hoofd van De Wever*. Een unieke inkijk in het hoofd en het hart van politicus, echtgenoot, vader, voorzitter en burgemeester Bart De Wever.

Dankzij uitgeverij Pelckmans krijgen leden van de N-VA tien procent korting bij aankoop van het boek via www.pelckmansuitgevers.be. Ook de verzendkosten vallen weg.

Vul de kortingscode BDWNVA in bij het afrekenen van het winkelmandje. Na 'pas toe' gebeurt de verrekening en ziet u in het rechtervak de korting en de weggevallen verzendkosten. Deze actie is geldig tot en met 31 maart 2021.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van dit boek. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op de vraag: 'Wat is het beroep van Veerle, de echtgenote van Bart De Wever?' Stuur uw antwoord voor 22 maart naar LEO@n-va.be of naar N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Atlas Maior in het Mercatormuseum

In elf lijvige boekdelen met liefst 594 handgekleurde kaarten bundelde de Nederlandse cartograaf en uitgever Johan Blaeu de geografische kennis van zijn tijd. Die zogenoemde Atlas Maior uit 1662 is nu integraal te bewonderen in een tijdelijke tentoonstelling in het Mercatormuseum in Sint-Niklaas.

Via een handige kijkwijzer komt u als bezoeker meer te weten over de ontstaansgeschiedenis van de getoonde kaarten. Haarscherpe vergrotingen geven alle details op het kaartbeeld prijs en lenen zich uitstekend tot extra duiding over geografische fenomenen en markante historische verhalen.

De tentoonstelling loopt nog tot 25 april en is een productie van het SteM Sint-Niklaas in samenwerking met The Phoebus Foundation en de Koninklijke Oudheidkundige Kring van het Land van Waas. Op voorhand reserveren is verplicht en kan via www.museasintniklaas.be/plan-jouw-bezoek/tickets.

Ontwapend

De aanslagen op Brussel en Zaventem van 22 maart 2016 zetten ons land in rep en roer. Vandaag lijkt de dreiging geweken, maar niets is minder waar. Nieuwe islamterreur en -radicalisering, de opmars van radicaal links en rechts, nucleair terrorisme, bioterreur en cyberterrorisme en ook georganiseerde misdaad blijven een gevaar. Kamerlid en Edegems burgemeester Koen Mitsu en zijn medeauteur Julien De Wit schetsen op basis van gesprekken met politie- en veiligheidsmensen, islam- en terreurexperten en nabestaanden van de slachtoffers een ontnuchterende stand van zaken. Ze leggen niet enkel de problemen bloot, ze reiken ook een langetermijnvisie aan met concrete oplossingen.

Ontwapend is een uitgave van Doorbraak. Het is boek is verkrijgbaar via boeken.doorbraak.be en in de betere boekhandel.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van dit boek. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op de vraag: 'Hoe heet de burgerlijke inlichtingendienst in België?' Stuur uw antwoord voor 22 maart naar LEO@n-va.be of naar N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Bezette Stad

De Vlaamse Gemeenschap heeft het manuscript van de dichtbundel *Bezette Stad* van Paul van Ostaijen aangekocht. De absoluut vernieuwende en iconische dichtbundel viert dit jaar zijn honderdste verjaardag.

Om het handschrift maximaal te ontsluiten heeft de Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience het met de grootste voorzichtigheid gedigitaliseerd. Sinds 22 februari kan u de hogeresolutiebeelden bewonderen op de collectiewebsite van Musea en Erfgoed Antwerpen: <https://collectie.antwerpen.be/bezette-stad>.

Het manuscript zal vanaf 27 maart ook voor het eerst te zien zijn in de tentoonstelling 'Boem Paukeslag. Bezette Stad 100!' in het Letterenhuis in Antwerpen.

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE GIBALTAREZEN ZO GIBALTAREES ZIJN

Is het een Spanjaard? Is het een Brit?

Is het een vliegtuig? Is het een vogel? Nee, dat is het niet. U weet natuurlijk wie u daar aan de hemel ziet, Mega Mindy. Maar weet u ook wie u daar in het puntje van het Iberische schiereiland ziet? Is het een Spanjaard? Is het een Brit?

De 6,8 vierkante kilometer grote zakdoek Gibraltar is Brits overzees territorium. De munteenheid is de Gibraltarese pond. Zelfs het lokale volkslied, het *Gibraltar Anthem*, is Engels: *Mighty pillar, rock of splendour, guardian of the sea, / Port of hope in times of need, rich in history ...* Die geschiedenis is er, *definitely*. Neem alleen de naam al. Die komt van het Arabische جبل طارق, berg van Tariq. Tariq ibn Zijad was de Moorse legerleider die in 711 met ruim zeventuizend man de later naar hem vernoemde Straat overstak. Zijn opdrachtgever? Het Omajjadische kalifaat. Zijn opdracht? Het Iberisch Schiereiland veroveren op de Visigoten. De Moren zouden er tot de vijftiende eeuw blijven. Vanaf dan tot in 1704 was de Gibraltarees een Spanjaard.

Toen werd 'de rots' tijdens de Spaanse Successieoorlog door een Engels-Nederlandse troepenmacht veroverd. Negen jaar later werd ze onder de Vrede van Utrecht voor eens en altijd overgedragen aan Groot-Brittannië. De Spanjaarden hebben sindsdien ettelijke malen geprobeerd om 'de rots' aan hen te koppelen. De Gibraltarezen verwierpen in verschillende referenda echter elke vorm van Spaanse toenadering. In 2002 deden ze dat zelfs met 99 procent!

Gibraltar, Gibraltar the rock on which I stand, / May you be forever free, Gibraltar, my own land ... De openingslijnen van het volkslied lijken te suggereren dat de Gibraltarezen zich *all by all* toch niet zo Brits voelen en liefst hun eigen parcours rijden. (Ze rijden trouwens al sinds 1929 aan de rechterkant van de weg.) Volgens de nieuwe Gibraltarese grondwet van 2006 doet Gibraltar wat het zelf doet beter.

Bevoegdheden als Defensie en Buitenlandse Zaken besteedt het wel nog uit aan het Verenigd Koninkrijk, maar bij de Brexit stemde Gibraltar liefst 95 procent *Remain*.

De legende wil dat Gibraltar in Britse handen blijft zolang er een kolonie *macaca sylvanus* op de rots leeft. Mede daarom wordt deze apenpopulatie streng beschermd. Winston Churchill liet tijdens de Tweede Wereldoorlog zelfs nieuwe exemplaren uit Noord-Afrika invoeren omdat de populatie tot zeven dieren was geslonken. De makke macaca begeven zich slag om slinger tot in de stad, waar ze zich er niet voor schamen op de schouders van nog makkelijkere mensen te kruipen.

Koning van de apenrots

Gibraltar heeft een officieel erkend nationaal voetbalelftal. Niet dat deze rood-witten veel potten breken. Maar ook geen poten en dat is dan weer wel meegenomen. Net zoals in het rugby trouwens. De Gibraltar Rugby Union vond een eigen variant uit: *tag rugby*. Het concept? Er mag in deze gemengde sport niet fysiek getackeld worden; wel mag je een touwtje – de *tag* – van iemands velcroriem trekken. Scoort een vrouw een *try* telt dat voor twee punten. Een man ziet zijn *try* maar met één punt beloond.

Of de Gibraltarezen in de keuken wel potten breken? Nu ja, de *calentita* is het nationale gerecht en werd door Genuaanse migranten in de zestiende eeuw

in Gibraltar geïntroduceerd. Het is een soort kikkererwtmeelpizza zonder topping. Het favoriete vieruurtje is dan weer de *japonesa*, een zoete gebakken donut gevuld met een vla-achtige crème en bedekt met poedersuiker.

De apen uit Noord-Afrika, het favoriete dessert Japans, het staatshoofd de Queen, de nationale sport een rugby voor zachtgekookte eitjes ... Zelfs het authentieke Gibraltarees is een potje. Het Llanito is gebaseerd op Spaans met een sterke mengeling van Engels, afgekruid met wat Maltees, Portugees, Genuees dialect en het Joods-Spaanse dialect Haketia. Het is net deze identitaire potpourri die de Gibraltarezen, koningen van hun allereigenste apenrots, zo volstrekt uniek maakt. Waarom de Gibraltarezen zo Gibraltarees zijn? Joost mag het weten!

DE LEGENDE WIL DAT GIBALTAR IN BRITSE HANDEN BLIJFT ZOLANG ER EEN KOLONIE MACACA SYLVANUS OP DE ROTTS LEEFT

Joost Houtman is auteur van o.a. *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*. Hij werkt volop aan een opvolger in deze reeks met Frankrijk als lijdend voorwerp. Houtman is geen lid van de N-VA en schrijft deze column in alle onafhankelijkheid.

STUDENTENCODEX

Non est mutatio rerum!

Een studentencodex is een liedboek voor studenten, een onmisbaar hulpmiddel bij elke cantus. In Vlaamse universiteitssteden zijn er meerdere in omloop, maar de meest verspreide en dé standaard in zijn soort is de studentencodex die sinds 1955 wordt uitgegeven door het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond in Leuven.

Een onderdeel ervan is de clubcodex, waarin een student de voorschriften voor de Vlaamse traditionele studentenclubs terugvindt. In complete tegenstelling tot bepaalde excessen bij studentendopen in het verleden bepaalt die clubcodex juist stijlvol hoe een traditionele cantus verloopt, hoe regionale studentenclubs zich organiseren, hoe clubkleuren te dragen en zelfs met welke liederen laatstejaars afscheid nemen.

De liederen nemen vanzelfsprekend de meeste plaats in. Van studentenklassiekers als *Io vivat* of *De gilde viert* over nationale hymnen, strijd- en streekliederen tot muzikale verwijzingen naar Vlaamsgezinde studentenacties als *De slag van Matadi* en *De IJzerballade*.

En uiteraard kunnen liefdes- en drinkliederen niet ontbreken. Vaak ruikt een studentencodex dan ook naar gerst én bevat hij vriendschappelijke boodschappen van medestudenten die na een cantus nog iets onsamenhangends neerpenden.

Het meest typerende liedje is allicht de nostalgie brakende *Oude Roldersklacht*:
O vrij-studentenheerlijkheid
Waar zijt gij thans verzwonden?
O keer nog eenmaal, schone tijd,
Zo vrij, zo ongebonden!